

Case Peter:

Peter er 20 år gammel og meget usikker på sig selv og sine evner. Det har betydet, at Peter ikke har kunnet gennemføre sin ungdomsuddannelse. Han har faktisk ikke kunnet holde fast i noget i længere tid af gangen. Dette har resulteret i, at han er blevet lidt af en enspænder der helst ikke siger hvad han mener og føler. Han har en interesse i at spille guitar, men han har altid kun spillet for sig selv.

Han er kommet på højskole under mentorordningen for at lære at tro på egne evner og blive mere udadvendt (dette fremgår af hans mentoraftale udarbejdet af ham selv og hans mentor).

De to samtaler, der hidtil har været har været noget træge da Peter oftest kun svarer med meget korte sætninger, og er meget svær at motivere til at indgå i fællesskabet med de andre. Peter spiller godt guitar, men han ønsker ikke at spille med andre, fordi han ikke tror, han er god nok.

Case Iben:

Iben er 19 år og har haft en mindre depression. Hun er meget indesluttet ift de andre elever på højskolen, og hun henvender sig til mentoren mange gange om dagen (ringer 10 – 15 gange om småting, og opsøger mentoren et par gange). Det er ved at blive for meget af det gode, da det har stået på i et stykke tid og er blevet mere og mere. Højskolen er ikke en behandlingsinstitution, men omvendt vil mentoren gerne hjælpe den unge.

Mentoren kan mærke at Ibens problemer og manglende selvstændighed - er ud over at mentoren har svært ved at få ro til at passe sit arbejde - ved at fylde mere og mere i mentorens privatliv, da mentoren er til rådighed i store dele af døgnet. Hvis der ikke kommer en ændring på forholdet og Iben bliver mere selvstændig, kan højskolen i længden ikke holde til at en elev tager så meget tid, omvendt frygter mentoren at Iben bryder helt sammen hvis forholdet ophæves eller ændres ift det nuværende.

Case Mette:

Mette er 19 år. Hun har det bedst med bare at leve i nuet og er glad for at tage en dag ad gangen. Da hun startede på højskolen var det for at komme væk fra det pres hun følte fra alle steder (forældre, familie, nogle venner m.fl. – og hende selv) om at uddanne sig. Da Mette startede på højskolen tog det hende noget tid at vende sig til at der ikke længere var det daglige pres for at uddanne sig. Hun isolerede sig derfor i den første lange tid. Det lykkedes for mentor at tale med Mette om, at hun skulle nyde højskoleopholdet og for en tid finde sig selv, og igen blive den glade og sociale pige hun engang var. Mette har forlænget sit højskoleophold til 2 perioder. Hun er midtvejs i andet ophold og er dagligt glad, aktiv i timerne og i det sociale. Hun er vellidt af elever og lærere på højskolen og velfungerende.

Når snakken falder på livet efter højskolen lukker hun dog stadig af. Det er, som går der en mørk sky ned over hende. Mentor har indset, at hvis Mettes holdning er som nu, når hun stopper, vil hun igen blive indelukket og meget reserveret.